JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 10den MAART 1832. N. 9

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Europa in 1831.

(*Holland en Belgie.*)

(Fragment uit de beschouwingen eens Noord-Amerikaanschen reizigers, die zich eerst weinige dagen geleden wederom naar zyn vaderland terug begeven heeft, alwaar hy die beschouwingen in het geheel en onverminkt, onder den titel van *American notions*, nog dit jaar, te Philadelphia en New-York denkt in druk uit te geven.)

Wanneer ongelyksoortige grondstoffen zich vermengen, dan is het natuurlyk, dat zy een tyd lang, schynbaar althans, eene gelyksoortige *massa* vormen, doch weldra scheiden zy zich, of ontbinden zich weder, en vertoonen een bezinksel, hetwelk duidelyk bewyst, dat hunne vermenging of vereeniging niet innig was. Dit voorbeeld is byzonder toepasselyk op de diplomatieke betrekkingen tusschen Frankryk en Engeland. Oogenschynlyk de stoornis van den vreedzamen toestand des vasten lands, door binnenlandsche onlusten, bedoelende om alzoo het rustige bedryf der nyverheid, welke aan de merkantiele wereld in Engeland een doorn in het oog was, afbreuk te doen, is dit verbond enkel op den zwakken voet eener wederzydsche bevordering van belangzuchtige oogmerken gevestigd; zoodra valt niet het geringste overwigt in de schaal, of zy helt naar den eenen of anderen kant over, en de verbittering is daar; zoo gaat het in de dagelyksche wereld, en in het gemeene leven tusschen baatzuchtige individus, maar ook even eens gaat het tusschen staten en ryken, die enkel en alleen hun eigen welzyn, hun byzonder belang, in het oog hebben, en daarby dan nog zoo veel mogelyk het nadeel der anderen trachten te bewerken. Wy beschouwen in de vereenigde staten van Noord-Amerika, de Fransche natie in een geheel ander licht, dan men dezelve in Europa beoordeelen moet. Hoezeer niet juist in dat licht, waarin de president der Noord-Amerikaansche republiek, Jackson, in den aanhef zyner jongste boodschap, ook hunne laatste omwenteling beoordeelde. Wy Noord-Amerikanen laten ons door geene presidenten of ministers om den tuin leiden, en hebben wel eenige overeenkomst met de *Hollanders*, ten minste wy zyn geheel anders dan de Franschen. Ons is de huisselyke inwendige vrede lief, dierbaar en heilig; wy laten ons niet gaarne stoornis van onzen haard en akker welgevallen, en krygsroem geldt by ons slechts *zóó* lang, als het de verdediging des vaderlands, mitsdien alles wat wettig, goed en heilig is, geldt. De Franschen hebben veel op met krygsroem, en de natie was Napoleon genegen om dat zy, by het bewustzyn van het nadeel, dat hy haar deed, de overtuiging voegden, dat hy den moed, en het beleid had om het verlorene weder goed te maken. Van Karel X. konden de Franschen zoo iets nimmer hopen; hy heeft zich een even onbekwaam Koning betoond als hy vroeger weinig geacht was geweest! Maar die koning, rondom wiens, door vryen volkswil opgerigten troon zich de Hollanders geschaard hebben, koning Willem, is een braaf regtlievend man, die ook in dezen geest over de zoo lang zwevende *geschillen* nopens de regeling der grenzen tusschen *de vereenigde staten van Noord-Amerika*, en de aangrenzende volksplantingen van Groot-Brittanje, als scheidsman uitspraak deed. Maar daarover twisten nu juist de Engelsche dagbladschryvers met hem. Natuurlyk was voor zulk een verheven arbiter, die aan niets anders dan aan regt en billykheid gehoor geeft, de opstand der Belgen onverklaarbaar; zoo lang de wereld staat, heeft nooit een koning zoo veel tot ondersteuning van byzondere nyverheidsondernemingen aan eenig land besteed, als Willem I aan Belgie te koste gelegd heeft; maar dit was het ook juist, hetwelk de Britten verveelde, en daarom is het dat wy zeggen durven, dat zy, die van hem welgedaan zyn, domheid by ondankbaarheid gevoegd hebben.—Koning Willem onderwierp zich vol vertrouwen aan de uitspraak der conferentie te Londen; de heeren ministers echter, die deze conferentie uitmaken, hebben hem Belgie ontzegd, zoo iets *kon* een man van zyne denkwyze *niet* verwachten. Hy zag, te laat welligt, dat Franschen en Engelschen heimelyk zamenwerkten, om Belgie tegen hem weerbarstig te maken.—Hy geloofde dat Europa hem handhaven zoude by zyn goed regt. Het opschrift van zyn wapen luidt "*Je Maintiendrai.*" De leeuwen als schilddragers van zyn wapenschild zyn getrouw, en gelooven aan de onschendbaarheid der bestaande traktaten. En die koning is te leur gesteld!—De verdeeling van Polen was een schrikkelyk attentaat, dit is zeker; maar dat men de schandelyke rebellie der zuidelyke Provincien van het ryk der Nederlanden *sanctionneerde*, en wel uit vrees voor Frankryk *sanctionneerde*, dit was zeker niet minder slecht gehandeld, en een blyk van diplomatische lafhartigheid.—Blyft men dezen weg bewandelen, zoo moet Europa tot regeringloosheid vervallen.—*Consequentie* is de grondregel van het staatsregt en van de staatkunde. Een stelsel dat eenmaal aangenomen is moet alles voor zyne eer over hebben, en zich door *July-dagen* niet vervaard laten maken. O! die July-dagen, zy maken *Epoque* in de wereld-geschiedenis. Zyn niet de Franschen na die dagen weder ondragelyk trotsch geworden tegen andere volken? Waarom noemen zy hunne grondstellingen de alleen heilbrengende, en bedreigen zy de andere volken met ophitsing tot afval hunner provincien? de ware vryheid is bescheiden en te vreden met hetgene zy heeft, zy zorgt voor zich, zonder zich met anderen te bemoeyen. Een volk, hetwelk niet door eigene kracht zich de vryheid verwerven wil of kan en hetwelk door *aanprikkeling van buiten* zich daartoe eerst moet laten overhalen, zulk een volk verdient niet vry te zyn! En hoe Franschen te werk gaan wanneer zy andere volken *bevryden*, dat hebben zy op het einde der 18de en het begin der 19de eeuw genoeg bewezen!

Beschouwt men nu nevens het oproer in Belgie, den worstelstryd in Polen, wie komt dan niet op de gedachte dat ook deze aangestookt is? Dat de geldmiddelen van Polen in een tamelyk goeden toestand zich bevinden is daadzaak, maar is ook tevens eene omstandigheid, die stof tot ernstig nadenken oplevert. Dat Polen zelfstandig en vry werd, zou wel te wenschen en te gunnen zyn. Er had daaromtrent iets kunnen geschieden dat Frankryk diep beschaamd zoude hebben. Hoe, wanneer een groot edelmoedig keizers-woord de Polen vrygesproken had. Dan zou het *monarchismus* althans eene wezenlyke overwinning by de publieke meening in Europa behaald hebben. En *wie weet* wat nog gebeurt! Het is niet te min te bejammeren dat de worsteling der Polen, die voorzeker een edel gezigtspunt oplevert, juist nu begonnen is gelyktydig met de muitery der Belgen, die geen ander oogpunt ter beschouwing heeft dan laaghartigheid, door even groote lafhartigheid geëvenaard, zoo niet overtroffen. Het tydstip was juist geboren dat de geheele, de ongestoorde, de volle ontwikkeling van Ruslands magt noodig was, om de rust van Europa te behouden; maar dat wisten zy ook zeer wel, zy, die de onlusten in Polen verwekten en gaande hielden, en die Rusland sedert den roemryken veldtogt tegen de Turken meer dan immer bevorens benydden.

De oorlogen in onzen tyd worden niet meer, gelyk voorheen, werktuigelyk gevoerd, niet meer met enkel huurlingen, die men voor loon aanneemt om te gaan moorden. Slechts dien valt de zege heden ten deel, die de volken, voor de zaak, om welke gestreden wordt, in geestdrift weet te doen ontvlammen. En dit verstaan de Franschen byzonder wel. (Maar het schoonste voorbeeld geeft Holland.) Tegen Napoleon werden reeds sedert 1806 tot 1809, en met wezenlyk gevolg in 1813 en 1814 zulke middelen aangewend. Maar er zouden nu aanmerkelyke veranderingen in den stand der zaken moeten gebeuren, om de geestvervoering van 1813 en 1814 op nieuw te weeg te kunnen brengen. De roepstem *voor koning en vaderland*, zou thans, (Holland welligt alleen, gelyk de daadzaak bewyst, uitgezonderd) niet allerwege zulke heerlyke uitkomsten opleveren.—Vele wenschen, vele plaatselyke belangen, zyn levendig geworden, en dwang wekt slechts verbittering. Dit is het groote vraagstuk, om op te lossen, en van daar het dralen, van daar de bezorgdheid, de kommer, de angst, die zich allerwege doet vernemen, zoodat men schier zoude durven zeggen. "Zy weten niet meer wat zy willen," (dit mag men met regt van de Londensche conferentie zeggen, vooral na het lezen van het jongste protokol.)

De gouden regel der *non interventie* is eene echt Noord-Amerikaansche maxime, en is voortreffelyk berekend voor het wel begrepen belang der door Washington, onsterfelyker gedachtenis gestichte, republiek. Maar ook in deze betrekking en met opzigt tot de eigendommelyke betrekkingen van Europa behoorde, wat de *non interventie* betreft, de *middenweg* behouden te worden, en ernstige, redelyke *vermaning*, om het eigen geluk, door behoud van den inwendigen vrede te bevorderen, is daarom nog geene *interventie of tusschenkomst.* In 1820, 1821 en 1822 was in Napels en Piemont door Oostenryk, en in Spanje door Frankryk de tusschenkomst *te verre* gedreven. In 1830 en 1931 wordt zy *geheel* uit het oog verloren. Hoe zich toch in tien jaren tyds de maximes der staatkunde veranderen kunnen.

De aspecten aan den staatkundigen hemel zyn intusschen alles behalve heilspellend voor die *non interventien!* Wie *heden* zwygt, en niet ernstige woorden spreekt tot de volken, begaat eene groote zonde van verzuim, waarvan hy *morgen* de schadelyke gevolgen ondervinden zal. Ieder weldenkend mensch zy gereed om zyn vaderland door woord en daad te dienen, de onafhankelykheid des aangeboren vaderlands te helpen handhaven en te bewaren, en voor geen vreemden dwang *te zwichten.* En wie, zelfs wanneer hy als vreemdeling de Duitsche gastvryheid geniet, wie moet niet dat land met innige deelneming beschouwen? Duitschland, Holland, O gy landen van roem, van degelyke trouw en deugd! Gy zoudt weder vreemde ketenen dragen; een hoop wufte jacobynen, met domme priesters in het muitziek Belgie in vloekgespan vereenigd, zouden, voor het vaste land van Europa, op nieuw Franschen kluisters helpen smeden? Dit zy verre; houdt U manhaftig en kloek, dan blyft gy waarlyk vry, en zult niet andermaal de droevige tyden der diepste vernedering te dulden hebben.—*Alg. Handelsblad.*

Iets over Volkshaat, met betrekking tot Holland en België.

Men heeft in zeker veel gelezen dagblad onlangs beweerd, dat de uitkomst of het eindelyk resultaat van onzen tiendaagschen roemvollen veldtogt, niet anders zal kunnen zyn, dan de hereeniging van Belgie met de oude Vereenigde Nederlanden. Onder de bewysredenen die men voor deze stelling gebezigd heeft, werd met anderen ook aangevoerd, dat er geen volkshaat tussch en Belgen en Bataven bestaat, en dat dezelve onbekend was voor den dag, dat het besluit van 6 Maart 1818 tot beteugeling der vrye drukpers, ingetrokken en buiten werking gesteld is. Die volkshaat tusschen Hollanders en Belgen, zoo men dan volstrekt wil dat volkshaat als iets wezenlyks aangemerkt zal worden, heeft veel vroegeren oorsprong aan te wyzen, dan de tyden van den nu gescheurden band des koningryks der Nederlanden. Er bestond, of beter, er ontstond een beginsel van wederzydschen afkeer, reeds toen de ongelukkige Jacoba van Beyeren, door Filips van Bourgondie nog meer vernederd dan overwonnen, zich aan de willekeur van dien vermogenden heerscher moest onderwerpen. Van den oogenblik dat het Bourgondische huis over ons is beginnen te regeren, heeft zich eene allengs meer en meer toenemende verandering in het Nationaal karakter ontwikkeld. Reeds by het Henegouwsche huis, had het oorspronkelyk Hollandsche karakter eene zeer aanmerkelyke verandering ondergaan, die, naarmate dat zy den Belgen meer begunstigde, de afwyking van het echt Oud-Hollandsche al meer en meer te weeg bragt, en bevorderde. Doch onder het Bourgondische huis werd die verandering nog veel treffender; er heeft zich onder dat huis wel een meer algemeen Nederlandsch karakter gevormd, maar het aloude Hollandsche gravenhuis had met den eersten Jan, die tevens de laatste graaf was uit het eerste Hollandsche stamhuis, reeds een goed gedeelte van het oorspronkelyk karakter in het graf met zich medegenomen. Men heeft elders beweerd dat het geslacht van Brederode, hetwelk men den laatsten veldmaarschalk van dien naam in de XVII eeuw geacht wordt te zyn uitgestorven, den geest en de overleveringen van het eerste graven-stamhuis bewaard had, en zoo als P. Burman in zynen Brederodius ook gezongen heeft aan het hoofd van het verbond der edelen luisterryk ontwikkeld heeft. Maar de afkeer, die Hollanders en Brabanders wederzyds beheerschte, had zich in het leven en de lotgevallen van Jacoba van Beyeren, reeds ten sterkste kenbaar gemaakt.—Jacoba bragt een offer aan liefde en dankbaarheid, maar toen zy dit offer bragt, onderging de Hollandsche onafhankelykheid ook eene zoo zeer aanmerkelyke gedaante-verwisseling, dat er alleenlyk een flaauwe weerschyn, in het Bourgondisch Wapenkruis daarvan zigtbaar bleef. De Bourgondiers bragten veel dat Fransch was in taal en zeden op de Nederlanders over; dit heeft reeds Wagenaar aangeteekend; intusschen is het waar dat Filips; die de goede bygenaamd is, doorzigt genoeg had om alles wat in zyn vermogen was aan te wenden, ten einde de partywoede te fnuiken, die onder de leuzen van hoeksch en kabbeljauwsch deze landen maar al te lang verscheurd had, maar intusschen is en bleef het altyd zoo, dat er afkeer en verwydering bestond, tusschen Braband en Holland. Onder Karel den Stoute en zyne edelaardige dochter Maria, zy die onder den naam van groot Privilegie reeds eene constitutie zoo als men thans spreekt, of charter, geschonken had, zou er mogelykheid geweest zyn, om

de haat van het eene gewest tegen het andere te niet te doen ; maar toen met Marias dood deze landen aan het huis van Oostenryk overgingen, hetwelk de Nederlanden niet als hoofdbezitting maar als slechts een byvoegsel van zyn groote monarchie beschouwde, werd de staat van zaken wederom geheel anders. Intusschen zou Karel V, die al de Nederlandsche gewesten onder zynen schepter vereenigde, welligt die incensmelting (fusie) van behoeften en neigingen hebben kunnen te weeg brengen, die nu in 1814 en 1815 te vergeefs beproefd is, om alle zaden van volkshaat te verstikken en in plaats van Brabanders en Vlamingen, Hollanders en Gelderschen te regeren, al zyne landgenooten, want ook Karel V was een Nederlander, tot een volk te maken, hetwelk hy onder den algemeenen allesomvattenden naam van Nederlanden (Germania inferior) wilde verbinden. Het is bekend, dat Karel V steeds eene groote mate van predilectie voor zyne Nederlanders openbaarde, en zulks wel in dien graad, dat men vermoed heeft dat aan deze voorkeur een groot deel der reactie te wyten is, die, toen zyn zoon Filips aan de regering kwam, in al de daden der regering van dien bygeloovigen dwingeland kenbaar werd. Het verschil van godsdienstige denkwyze heeft ook vervolgens verschil van inzigten en genegenheden omtrent andere zaken te weeg gebragt. De afkeer, die na 1814 merkbaar geworden is, moet deels gezocht worden in een kwalyk berekenden maatregel van het Franch keizerlyk bestuur, hetwelk in 1810, tydens de inlyving van Holland in het keizerryk, met een legioen ambtenaren die meest alle Brabandsche of Vlaamsche lieden waren, by ons eenen verkeerden indruk maakten, want om dat zy als Belgen sedert 1795 reeds Fransche onderdanen of ingelyfden waren, kwamen zy hier onder de vleugelen der keizerlyke adelaars en beschouwden zich als deelgenooten aan den wapenroem van Napoleons krygsknechten, ons als voorwerpen die zy ongestraft meenden te mogen smaden en hoonen, getuige De Celles en Stassard! Toen in 1814 de schepter des werelddwingers gebroken werd en de kansen geheel keerden zou er, zoo de billykdenkende en altyd billyk handelende koning dit niet tegen gehouden had, eene reactie plaats gegrepen hebben, die welligt den afkeer vermeerderd of verlevendigd zou hebben, welke anderen heden aan geheel vreemde oorzaken toeschryven. Er behoort dus slechts eene zeer geringe mate van historische kennis toe, om de ongerymdheid niet te gevoelen der onlangs elders beweerde stelling, als of de afkeer der Belgen veroorzaakt zou zyn door de meerdere vryheid, welke aan de mededeeling der denkbeelden door de drukpers, verleend was. Wat hier echter ook van zyn moge, alle vereeniging van onvereenigbare bestanddeelen zal steeds door den natuurlyken loop der gebeurtenissen ontbonden worden. In Belgie hebben zich, wy weten het allen, unionisten gevormd, een gedrochtelyk zamenstelsel van liberalen en fanatieken, die geen anderen band hadden dan dien van gemeenschappelyken haat tegen de regering van eenen koning, die nooit iets anders dan het welzyn der landen en volken beoogd en bevorderd heeft, welke onder zyne vaderlyke regering gesteld waren. De band, de kunstmatige band, die de oude vrye republiek der Vereenigde Nederlanden met de, altyd van zelfstandig volksbestaan ontzet gebleven voormaals Oostenrykasche Nederlanden moest vereenigen, is in Augustus 1830 te Brussel, na den afloop der heerlyke tentoonstelling van nyverheid, verscheurd, en aan de schendige handen, die deze scheur gemaakt hadden, heeft het Engelsche ministerie eene hand van dankbare vriendschap toegereikt, uit erkentenis voor de daardoor vernietigde industrie, eene vriendschap die door de protokollerende conferentie bevestigd is. De Hollanders, een geduldig volk, hadden door hun gerekt geduld de verkeerde meening zien ontstaan als of dit geduld, gebrek aan veerkracht was. Een tiendaagsche veldtogt heeft aan Europa bewezen, dat het by onzen landaard noch aan moed noch aan veerkracht ontbreekt. Wanneer men aan de Hollanders de hoedanigheid van oorlogzuchtig zou toeschryven, wanneer men ons *le peuple le plus belliqueux* geliefd te noemen, dan mist men door overdryving het doel, hetwelk men wil bereiken. Krygshaftig, kloek in het afweren van aangedaan onregt, heeft de Hollander steeds zich bewezen, maar oorlogzuchtig, offensief, is onze vredelievende landaard niet.

Dit volk is inderdaad gelyk een kudde schapen,
Vernoegd op schralen grond, te weiden en te slapen,
Maar als men 't onbedacht zyn slaafschheid voelen doet,
Verkeert die lamren kudde in eenen leeuwen stoet.

Woorden van *Parma* in *Maria van Lalain* van onzen beroemden dichter J. Nomsz, 3de Bedryf, 2de Toneel.

(*Alg. Handelsblad.*)

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 9den Maart 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15¼ Oncen voor 15 Centen ; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 2den Maart 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Maart zyn bepaald als volgt :

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.
Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende maakt aan de belanghebbenden bekend, dat de door hem opgerigte Lotery voltallig is, en verzoekt aan de genen die hunne bydragen tot dezelve nog niet betaald hebben, zulks ten spoedigste te komen doen.

D. DACOSTA GOMEZ DE LA PENHA.
Den 2den Maart 1832.

NB.—Hierby wordt de belanghebbenden gewaarschuwd dat de op den 16den dezer nog onbetaalde loten aan andere personen zullen verkocht worden, ten einde het spelen van de lotery te bespoedigen.

*** *ONDERTROUWD.*
ISAAC A. DE LIMA, *M. D.*
EN
ESTHER DE SOLA.

Strekkende deze ter kennisgeving aan Bloedverwanten en Vrienden.

Curaçao den 9den Maart 1832.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

3. golet Iliët, Jones,	St. Thomas
5. —— Dorothea, De Lange,	Aruba
bark Dolores, Fernandez,	Coro
7. —— Anna Isabel, Aldama,	Aruba
8. golet Antenia, Carles,	Puerto Cabello
—— Venezolana, Arostegui,	Coro

UITGEKLAARD—MAART.

3. boot Carmen, Quasten,
golet Valenciana, Rito,
6. —— Dorothea, De Lange,
7. bark Maria Francisca, Ramires,
8. golet Gran Maria, Sicard,
9. bark Dolores, Fernandez,

Wy zyn vriendelyk begunstigd geworden met de volgende uittreksels uit onderscheidene Engelsche nieuwsbladen, bevattende berigten betrekkelyk HOLLAND en BELGIE.

(Uit de *St. James Chronicle* van den 20sten December 1831.)

Wy hebben by expres de Parysche nieuwsbladen van Zondag (den 18den) ontvangen, waaruit wy het volgende getrokken hebben.

Het belangrykste hetwelk zy behelzen is het berigt wegens de gezindheid van Keizer Nicolaas om den Koning der Nederlanden, ten minste niet regtstreeks, in deszelfs weigering van de 24 artikelen te sterken. Men hechtte zoo veel geloof aan dit berigt, dat hetzelve op verleden Zaturdag (den 17den) eene daling in de pryzen der fondsen veroorzaakt heeft.

Een brief van onzen korrespondent te St. Petersburg werpt eenig licht over deze gewigtige zaak. Hy meldt duidelyk dat de edellieden in Rosland hevig uitvaren tegen de erkenning van Belgie als een onafhankelyken staat en merken zulks aan als eene tegenstrydigheid, dat hun souverein de Polen den oorlog kan aandoen en aan den Koning der Nederlanden betzelfde regt ontzeggen ; daarom verkeert men, zoo wel te St. Petersburg als in Parys, in het denkbeeld, dat aan Koning Willem zal toegelaten worden, om, zoo hy zulks dienstig oordeelt, zonder tusschenkomst van eenige andere mogendheid, zyne regten met de wapens te handhaven.

(Uit de *Evening Mail* van den 21sten December.)

HOLLAND.

Het *Ultimatum* van Koning Willem is by de Conferentie ontvangen geworden. Zyne Majesteit maakt zwarigheid tegen het aannemen van het artikel des traktaats, waarby aan Belgie een regt van gemeenschap door kanalen en spoorwegen op Hollands grondgebied toegestaan wordt, tegen de afscheiding van grondgebied en tegen de verdeeling der schuld. Holland kan of wil niet verder handelen met de Conferentie noch tot eenig traktaat toetreden, zoo lang dit Ultimatum niet aangenomen wordt.

Men heeft ter loops aangemerkt dat de Staten Generaal aan Zyne Majesteit de middelen geweigerd hebben om den oorlog te voeren, of liever hebben geweigerd hem in den toestand van oorlog te ondersteunen.

LONDEN.

(Uit de *Christian Advocate* van den 9den January 1832.)

Ingevolge de jongst ontvangene Fransche dagbladen, was men op nieuw te Parys zeer bezorgd over de staats aangelegenheden van Belgie, maar de ongerustheid verminderde eenigermate door het ontvangen van het berigt dat de vergadering van de vyf mogendheden verlengd was. Men was ook eenigzins bekommerd wegens het gedrag van Spanje ten aanzien des beraamden aanvals van Don Pedro op Portugal.

Er zyn Nederlandsche nieuwspapieren tot den 4den dezer ontvangen geworden, welke behelzen dat in de zitting van de Staten Generaal van Dingsdag (den 2den) de raming van uitgaven voor 1832, met eene meerderheid van 44 tegen 4 stemmen was aangenomen.

(Uit de *St. James Chronicle* van den 10den January.)

De toestand van zaken in Belgie verwekte veel onrust in Parys, en was waarschynlyk verleden Zaturdag (den 7den) de oorzaak der daling van de fondsen. Men beweerde dat Pruissen formeellyk verklaard heeft zich te zullen onthouden mede werkzaam te zyn in het nemen van eenige maatregel tot het noodzaken van den Koning der Nederlanden om het traktaat van Londen aantenemen ; en de Fransche ministeriele dagbladen reppen volstrekt niets (geheel tegen hunne gewoonte) van wege de buitenlandsche staatkunde van Frankryk.

Men wilde in Parys weten dat er nieuwe schikkingen zullen gemaakt worden, waarvan de grondslagen het volgende zyn :

1. Het slegten van de Belgische fortressen, met uitzondering van Mons.
2. Het herstel van eenen vorst van het huis van Nassau op den troon van Belgie, welke van Holland zal afgescheiden worden.
3. Het vormen van het koningryk van Griekenland met Leopold als Koning, ten einde Engelands invloed te bevredigen ; en
4. Het herstel van het koningryk Polen, ingevolge de traktaten van 1815.

Wy moeten betuigen dit plan niet als zeer aannemelyk te kunnen aanmerken, maar wy mogen voorzeker een' nieuwen oogst van Protocols te gemoet zien.

Onze Brusselsche korrespondent meldt dat de 15de dag dezer maand met angstvalligheid verbeid wordt, als zynde de dag waarop het laatste besluit van Koning Willem staat gegeven te worden.

Verder meldt hy dat Gent het toneel van dagelyksche onlusten is tusschen de Orangisten en hunne tegenparty ; en schoon de zaak van Luxemburg ter zyde gelegd is, zal zulks slechts voor een korten tyd zyn.

ROSLAND.—*Van onzen privaten korrespondent.*—*St Petersburg, Dec 22.*—"Gy zult waarschynelyk, vóór den ontvangst van dezen brief, de officiele bevestiging van 's Keizers voornemen om het traktaat met Belgie niet te bekrachtigen, zonder de vrywillige toestemming van den Koning van Holland, ontvangen hebben. Dit voornemen heeft het grootste genoegen gegeven, zoo wel hier als te Moscow, alwaar men, gelyk het verdient, met de zaak van den Koning van Holland zeer ingenomen is.

"Het is zeer waarschynlyk dat het hof van Berlyn dit voorbeeld zal volgen. Het besluit van Oostenryk hangt af van de staats aangelegenheden in Italie. Zoo het haar van doen is om met Frankryk in goede verstandhouding te blyven, zal het dan mogelyk zyn, dat zy het traktaat met Belgie zal bekrachtigen, doch geen der bewuste drie mogendheden, zal ooit toestaan om den Koning van Holland door wapens te dwingen de 24 artikels aantenemen.

Mengelingen.

De stad Londen, aan de Teems gelegen, is van het oosten naar het westen, 10 mylen lang; van het noorden naar het zuiden 6½ mylen breed, en 50 mylen in den omtrek. De bevolking bedraagt 1,500,000 zielen. Er zyn 70 pleinen, 800 straten, 177,000 huizen, 146 gemeentens en even zoo veel kerken, 267 kapellen, 6 synagogen, 13 schouwburgen, 33 hospitalen, 72 banken en openbare gestichten.

Parys is 4½ mylen lang, ongeveer 3½ mylen breed en 17 mylen in omtrek. De stad heeft 750,000 inwoners, 12 burgemeester schappen, 12 paleizen, 16 bruggen, 27 hospitalen, 67 banken, 142 kerken en kapellen, 80 fonteinen, 22 pleinen, 4 Museums, 9 gevangenhuizen, 14 schouwburgen en vele andere openbare gebouwen.

Konstantinopel is op zeven heuvelen gebouwd. Aan de landzyde bevindt zich eene zeer sterke battery en drie dubbelde vestingwerken, die 18 voeten van elkander verwyderd zyn, welke 5 poorten en even zooveel bruggen heeft. De stad heeft eenen omtrek van 12 tot 15 mylen, 550,000 inwoners, 40 a 45,000 huizen, 300 moskéen, 25 Grieksche kerken, 130 baden en 200 paleizen en serails. Het paleis van den sultan moet het prachtigste paleis van Europa wezen en heeft 3 mylen in omtrek.

De bevolking der stad Nieuw-York is 215,750 zielen; die van Philadelphia met derzelver omtrek is 188,986 zielen; de stad Albany met haren omtrek had 53,537 inwoners: de bevolking sedert 1825 is vermeerdert met 18,986 zielen. De staat Rhode Eiland telt 97,226 inwoners.

De geheele zeemagt der Vereenigde Staten, met de nog onvoleindigde schepen ingesloten, bestaat thans uit 12 linieschepen, 16 fregatten, 16 kanonneerbooten en 7 kleinere vaartuigen, te zamen 51 zeilen, met ongeveer 2,300 stukken geschut.

Men schat, dat gedurende dit jaar (1831) in Philadelphia, omstreekt 1000 nieuwe huizen zyn gebouwd geworden.

WASHINGTON.—Den 22sten February 1832, is het eene eeuw geleden dat *George Washington* geboren werd. Een schryver in Boston heeft voorgesteld, dat deze dag als een algemeen jubelfeest gevierd moest worden, en dat de godsdienst des zondags in de Vereenigde Staten voor dat feest zoude strekken, om *Washington's* leven en karakter af te malen, en over de door hem openbare leiding zyns krygsvolks, de goddelyke Voorzienigheid dank te betuigen.

De stoffelyke overblyfsels van Vrouwe *Mary Washington*, moeder onzes vereerenswaardigen landvader, liggen nog in het open veld, naby Friedrichsburg in Virginien. Het zal nu beslist worden, of men deze gebeenderen in het gewelf der aldaar gebouwde kerk zal begraven en voor de deugden dezer Amerikaansche matrone een grafzuil oprigten.

De Engelsche spraak is, naar *Cardell's* berekening, te zamengesteld uit:

6621	woorden van de	Latynsche,
4361	dito	Fransche,
2078	dito	Saksische,
1228	dito	Grieksche,
703	dito	Hollandsche,
228	dito	Italiaansche,
117	dito	Duitsche,
11	dito	Gallische,
85	dito	Spaansche,
18	dito	Arabische.
15,568	woorden.	

Volgens officiele berigten, zoude de Engelsche Gezanten aan vreemde Hoven, jaarlyks kosten:

	Pond Sterl.		Pond Sterl.
Weenen	12,000	Munchen	4,900
Petersburg	12,000	Zweden	4,900
Holland	11,661	Brazilie	4,689
Parys	11,000	Turin	4,249
Washington	6,000	Florence	3,900
Napels	6,000	Frankfort	3,802
Berlyn	5,164	Stutgard	3,300

Het grootste schip der wereld, wordt tegenwoordig in Konstantinopel gebouwd. Hetzelve is 234 voeten lang, deszelfs zyde is 4 voet 6 duim dik. Op het bovendek zal het koperen 32 ponders en tusschendeks 68 ponders voeren, buiten andere stukken die groote steenen werpen.

De ingezamelde gelden van het Amerikaansche Bybelgenootschap van het gepasseerde jaar, bedraagt 125,316 daalders. Er zyn in het geheel 242,183 boeken uitgegeven, daarvan waren 171,972 bybels. Nieuwe hulpbybelgenootschappen zyn er 97 bygekomen, en het geheele aantal derzelver beloopt thans op 756.

In 1827 kostteden de armen in Engeland en Wallis aan onderhoud alleen byna 8 millioen sterling of 34,500,000 daalders, hetwelk zooveel bedraagt als al de onkosten der Vereenigde Staten, benevens alle byzonderlyke Staten, alsmede de uitgaven der steden, landschappen en districkten te zamen, waarvan nog een niet onbelangryk sommetje overblyft, en toch is de bevolking van Engeland en Wallis slechts een derde gedeelte grooter dan die der Vereenigde Staten.

Iets afschuwelyks.—Er is een dronkaard in deze stad, zegt eene Rochester Courant, welke eene familie van 4 à 5 kinderen heeft, en het ellendigste voorwerp van onmagtigheid is, welke men vinden kan. Hy sleept zyn ligchaam dagelyks van de eene naar de andere kroeg over, en weet zich op de eene of andere wyze, zooveel brandewyn te verschaffen, dat hy altyd dronken is, terwyl zyne familie zich zelven en hem voeden moet. Voor eenigen tyd geleden, had een zyner zonen, eenen knaap van 13 jaren, in een fabriek werkzaam, het ongeluk van een machine gevat en tusschen twee raderen getrokken te worden, waardoor hy byna gestorven was. Zyn been, tot aan den knie, moest afgezet worden; en hy was nog niet buiten levensgevaar, toen de gevoelloze en onnatuurlyke vader het afgezette been nam en hetzelve aan een wondheeler voor 37½ cent verkocht, en dit geld verkwistte hy weder aan drank!!! Lezer! verstyft niet het bloed in uwe aderen, wanneer gy deze daadzaken leest.

Altyd durende beweging.—Een heer, 70 jaren oud, *van Dyke* genaamd, bouwde in het Masonic Hall, No. 316, Broadway, in de stad Nieuw York, eene machine, hetwelk zich altyd in beweging zal houden, tot dat hetzelve versleten is. Het is zóó ingerigt, dat de lucht in de kamer op een zeker punt getrokken wordt, en dan gelyk water en wind op eenen emmer aan een wiel werkt. De oude Heer heeft zich reeds 15 jaren met deze uitvinding bezig gehouden en 8000 dollars daaraan besteed. De manier en wyze waarop hy de kracht der lucht weet te versterken, verdient de opmerkzaamheid van alle liefhebbers der wetenschappen.

Militairen in Europa.—Pruissen heeft van de 80 inwoners altyd een man onder de wapens; Oostenryk heeft van de 118 inwoners een soldaat; Frankryk een uit 142; Engeland een uit 229; in Rusland moet van de 57 inwoners altyd een de wapens dragen, en elke Rus moet, 24 jaren oud zynde, soldaat worden.

Volgens de laatste berigten van Engeland, Schotland en Ierland, waren de volksverhuizingen naar Amerika dit jaar veel menigvuldiger dan zy sedert jaren geweest zyn. Nood en ellende dwingen de mindere klasse tot dezelve, terwyl de meer gegoede, door de dringende staatkundige omstandigheden, gedwongen worden de oude wereld te verlaten, en naar elders hunne toevlugt te nemen.

In onderscheidene streken van Ierland worden de inwoners door eene verschrikkelyke hongersnood geplaagd. Hier en daar hebben het de landlieden reeds lang aan levensmiddelen ontbroken, en men vreest zelfs, dat er duizenden van honger zullen omkomen. Brieven van Tuam, Wesport, Conemara, Mayo en andere plaatsen, geven schrikverwekkende berigten des toestands van de heerschende ellende.

De volgende zeldzame bekendmaking verscheen onlangs in eene Courant te Salem, New Jersey: "Ik, *James Wilson*, heb verklaard en eindelyk verzekerd, dat "ik in mynen leeftyd nooit weder sterke drank drinken "wil. Door my zelven uitgegeven den 10den Juny 1831."

Men mag hoopen dat soortgelyke verklaringen algemeener wierden; wy gelooven echter, dat het veel beter zoude zyn dat de menschheid daar niet te zeer toegeneigd was, om tot zulke ellendige middelen hunne toevlugt te nemen.

Diebitsch en Konstantyn.

(Uit de *Gazette de France.*)

Welk onderscheid, welke gelykenis tusschen deze twee individuën, zy ontvangen gelyktydig het levenslicht, Konstantyn om te regeren, Diebitsch om te dienen; zy sterven op hetzelfde tydstip en aan dezelfde ziekte;—Diebitsch, opperbevelhebber van een leger, Konstantyn bevelvoerder van een korps hetwelk een bestanddeel van dat leger uitmaakte; beide zyn zy gelykelyk door hunne vyanden betreurd en bejammerd van hunne vyanden; de een (Diebitsch) heeft den onbekenden naam historisch gemaakt, dien hy droeg, de ander heeft vrywillig den zynen uitgewischt van de lyst der koningen; Konstantyn was goed, en hy heeft dingen gedaan die zeer kwaad waren; Diebitsch was ook goed, en op zyne bevelen hebben echter stroomen bloeds gevloeid.

Konstantyn was niet altyd dezelfde, oploopend in den ochtend van zyn leven, was hy bedachtzaam toen hy des levens eindpaal naderde; zyne eerste vrouw had veel te verdragen van zyne woeste geaardheid, zy zag zich genoodzaakt om van hem te scheiden, en Zwitserland, hetwelk sedert, de deugden dier prinses bewondert, weet dat zy een beter lot waardig was. Zyne tweede vrouw wist hem aan zich te onderwerpen; zy verkreeg genoeg heerschappy op Konstantyn om in hem tot zelfs die oogenblikken te overmeesteren van woestheid, waaraan alle Russen onderhevig zyn; dit is nog iets van het voetspoor hetwelk de natuurlyke aanleg der Russen behouden heeft, wyl eene overhaaste civilisatie dezelve niet, of kwalyk heeft kunnen uitwisschen, een aanleg die zich altyd met des te meer hevigheid kenbaar maakt, naar mate de personen in hunne maatschappelyke betrekking zich minder gebonden achten aan de verpligting om die oorspronkelykheid te ontveinzen. Het is aan die erfzonde of erfsmet van Konstantyn dat men eenige oploopendheden moet toeschryven, welke de Polen hem verwyten; voor het overige heeft hy hen geregeerd met liefde, dikmaals met wysheid, altyd in hun belang, hetwelk hem meer ter harte ging dan dat van Rusland. De lagere volksklasse brengt niet eene klagte in tegen Konstantyn; zyn yver, om die klasse te verdedigen, heeft hem in meer dan eene omstandigheid verdriet veroorzaakt. Het leger beminde hem; het heeft daarvan het bewys gegeven toen de opstand hem noodzaakte om zich te verwyderen; gestreng op de krygstucht, nauwgezet tot in kleinigheden toe met betrekking tot de uniform, zoo als dit alle prinsen van het Noorden zyn, was hy voor het overige, de vader van den krygsman. Schepper van dat leger, beminde hy hetzelve zoo als men altyd zyn eigen werk bemint. Deze liefde heeft zich niet verloochend of verzwakt in de rangen der vyanden, dáár niet minder dan te Warschau, verbief hy zich zoodanig en was zoo zeer trotsch op den roem der Polen, dat meer dan eens zyn woord tot Diebitsch was: *gy zult hen nimmer overwinnen.*

Met betrekking tot de politie, hoofdvoorwendsel voor de beweging van Polen, is het ontegenzeggelyk dat Konstatyn het toezigt daarover hield, en men weet in dat land eene menigte anecdoten te verhalen, die ten bewyze verstrekken, met welke bekwaamheid en welwillendheid voor de byzondere personen hy zich van die taak kweet.

De Poolsche monarchy was hare organisatie aan den Cesarewitsch verschuldigd; Warschau moet hem zyne verfraayingen dank weten, en de bewoners die heden zich onderling onderdrukken, bederven en vermoorden, hebben hem zestien jaren van vryheid, van voorspoed en rust te danken. Hy had alles gedaan om de menschen gelukkig te maken, die heden onderling besloten hadden om hem te vermoorden. Thans beweent men hem in Polen; Konstantyn beweende ook in zyne ballingschap, niet zyne eigen ongelukken, maar die welke Polen zich op den hals gehaald zoude hebben om door dezelve als het ware overstelpt te worden. Men weet dat hy elken dag aan zynen broeder den keizer schreef ten voordeele van Polen, en dat de keizerin mede dagelyks brieven ontving van de prinses Lowicz die geen ander doel hadden dan de verzachting van het lot der Polen. Men weet dat Konstantyn al te gestreng jegens zich zelven, geen ander vond dien hy schuldig achtte dan zich zelven; dat hy dikmaals aan de voeten zyner gemalinne haar bad om de kwellingen te vergeven, die hy haar veroorzaakt had; dat dikmaals in eene wanhoop, die door niets vermogt bezadigd te worden, hy zich zelven van alle rampen beschuldigde welke Polen moets verdragen. "Zy zouden gelukkig zyn" riep hy onophoudelyk uit, "als ik hen wel geregeerd had het is myne dwarschheid, het is myne hevigheid die hen tot opstand gebragt heeft, ik, ik alleen ben de schuldige, en zy zyn het die men straft". Het zyn deze wroegingen, het is de kwelling waaraan hy zich onophoudelyk overgaf, die Konstantyn vatbaar gemaakt hebben voor de choléra die hem den dood veroorzaakt heeft, en waarvoor hy bezwecken is.

Weent Polen, weent over uwen vriend; zoo hy nog leefde zou hy uw trooster zyn; thans overleden, beschermt hy U echter nog, want zyn broeder, die hem beminde, zal de wenschen hooren, en verhooren, die uit zyn graf opklimmen.

Diebitsch, dien wy hier in vergelyking brengen met Konstantyn, werd gehouden voor een geboren Pruis; evenwel moet een' digte sluyer zyne afkomst bedekken, wyl de staatkunde het voor mogelyk gehouden heeft, om geloof te doen geven aan het gerucht dat hy Lodewyk XVII was!

Het was te Berlyn in eene kadetten-school dat hy zyne opvoeding ontving. Na uitstekende diensten te hebben bewezen aan Rusland, zag Diebitsch zich plaatsen aan het hoofd van den krygstogt, die tegen Turkye ondernomen werd. Het is van dáár dat zyn krygsroem dagteekent, het is daar dat hy twee onsterfelyke eerepalmen meende te plukken: den overtogt over den Balkan, en de verovering van Konstantinopel. Eene alleen slechts was voor hem weggelegd: hy beklom die Balkansche bergen, en trok dat nooit beklimbaar geachte gebergte over, een gebergte hetwelk de in geheel Europa opgevatte meening of vooroordeel als onoverkomelyk deed beschouwen; in zyn gevolg, en voor de eerste keer daalde een Moskovisch leger in de vlakten van Romelie af.

Zoo veel glorie, zoo veel luister wordt niet verworven zonder nyd en nayver gaande te maken; de Rus, die goedwillig en gaarne verdraagt dat de vreemdeling zyn land dient, mits hy onberoemd en onvermaard blyve, wordt nayverig zoodra die vreemdeling door zyne aan Rusland bewezen diensten bekend en roemruchtig wordt, Diebitsch heeft daarvan de ondervinding gehad: rykdommen, een schitterende titel en een paspoort om buitenlands te reizen, waren zyne belooning!

Hy was op reis in den oogenblik toen de opstand in Polen uitbrak, en deze noodrang zyne diensten voor Rusland onmisbaar maakte. Hy geloofde, en de kabinetten geloofden het met hem, dat alles zou afloopen met een eenigen veldslag; maar de onmiskenbare dapperheid der Polen bragt deze berekening zoodanig in de war, dat de oorlog juist begon, op den dag toen men meende dat dezelve een einde zou nemen. Men vindt

zich verpligt het te erkennen: Diebitsch heeft dezen oorlog bestuurd, met eene voorzigtigheid, eene gematigheid, eene menschlievendheid, welke den hoogsten lof waardig zyn, maar ongelukkig genoeg, trof hy nimmer en nergens eene volkomen gehoorzaamheid by hen, over welken hy het opperbevel voerde; de nayver was oorzaak dat men niet altyd zyne bevelen opvolgde; hy bemerkte dit, en daar de roem van zyn keizer hem meer dierbaar was, dan zyn eigen, smeekte hy den Czaar om een opperbevelhebber aan het leger te geven, die een geboren Rus was, en voegde daar de aanbieding by, om onder hem te dienen.

Men verbeeldde zich te Petersburg dat het ongelyk door Diebitsch veroorzaakt was, en dat hy de Polen na de herovering denkende te regeren (eene bestemming die hem in de daad wachtende was) daarom meer gespaard had dan de nood en 'sryks belang dit vorderde!

De benyders namen deze omstandigheden waar om het vertrouwen te verzwakken, hetwelk de monarch hem verleende. Diebitsch ontving den last om zyn opperbevelhebberschap te deelen met den generaal Paskewitsch; zyn eergevoel was daardoor gekwetst, zyne gemoedsbeweging werd daardoor ten top gevoerd, hy ondervond eene beweging van onverklaarbaren aard.— De *choléra* kwam en maakte een einde aan zyn leven.— De militaire kundigheden en begaafdheden van den generaal Diebitsch Sabalkanski zullen door de nakomelingschap aangehaald worden even als zyne menschlievendheid dit reeds gedaan wordt door zyne tydgenooten; het volk hetwelk hy gediend heeft, biedt hulde aan zynen roem, even als zy, die hy overwonnen heeft, zyne dapperheid verkondigen; hy bewees aan Rusland onberekenbare diensten, en echter onder zyne zegekroon heeft hy zeer bittere bekers moeten ledigen. Zoo gaat alles op deze wereld; het insect, de worm aan den wortel van den hoog verheven eik in het stof kruipende, kan van langzamerhand zyn hart, zyne groeikracht bereiken en hem doen sterven.

Het meest blykbare onderscheid, hetwelk ieder oog treffen zal dat zich voorstelt om Diebitsch te vergelyken met Konstantyn, is dat van den moed. Diebitsch ontwikkelde veel moed, Konstantyn gaf reden om aan den zynen te twyfelen: zoo zeer dapper als hy was, die zonder de gevaren te tellen, de bergen van den *Balkan* overtoog, even weinig schynt met moed bedeeld geweest, die prins, die onder twee achtereenvolgende regeringen, den last van zich afwentelde, welken zyne geboorte hem de verpligting op lag om te moeten dragen. Maar beide waren zy menschlievend, beiden lieten een spoor van weldadigheid na op de aarde, en indien de roemzucht niet in gelyke mate hunne harten deed kloppen, dan trof toch het ongeluk in gelyke mate hunne ziel! Eene gelyke plaag bereikte hen beiden, tot de hoogte van magt geklommen, even als om het menschelyk geslacht te leeren, van waar die gelykheid aan hetzelve ten deele valt, die het zoo zeer begeert. Wat blyft er over van de geboorte des eenen, en van de dapperheid des anderen? Twee lyken, wier nabyheid men schuwt, twee namen, die nu nog eenige harten doen kloppen; waarin een klank gevoelig voor hen vernomen wordt; namen die welhaast door (gewaande) historieschryvers zullen misvormd zyn; namen die welligt daardoor in later tyd voor eeuwig zullen miskend blyven!—*Alg. Handelsblad.*

De Generaal Skrzynezki,
Generalissimus der Poolsche Armee.

Joannes Skrzynezki werd in 1787 in Gallizië geboren. Toen de Fransche legers in 1806 Polen inrukten, verliet de toenmaal, negentien-jarige jongeling zyns vaders huiss en nam dienst in het eerste infanterie regement, over hetwelk de toenmalige kolonel, thans Luitenant-Generaal Casimir Malachowski, het bevel voerde. By den aanvang van den veldtogt tegen Oostenryk in 1809, in welken de Prins Joseph Poniatowski de troepen van het Groot-Hertogdom Warschau aanvoerde, werd Skrzynezki by het door den Prins Constantyn Czartoryski opgerigte 16de regement tot kapitein bevorderd. In den Russischen veldtogt werd hy bataillonschef. In de drie veldtogten van 1812, 1813 en 1814 gaf hy talryke bewyzen van zyn' moed en militaire bekwaamheden. Toen in 1814 by Arcis-sur-Aube Napoleon zich een oogenblik van de voorhoede der jonge Fransche garde verlaten zag, sloot hy zich in een door Skrzynezki gevormd quarré van Polen, tot er een Fransche korps aanrukte. Met het kruis van het Legioen van Eer en de Poolsche orde *virtuti militari* versierd, bekwam Skrzynezki, die na den gesloten vrede met de Poolsche troepen naar huis keerde, van den Grootvorst Constantyn het bevel over het 8ste infanterie regement van de 2de brigade. Chlopizki benoemde hem nu onlangs tot brigade-generaal, en hy onderscheidde zich dadelyk by het begin der worsteling tegen Rusland by verscheidene gelegenheden, inzonderheid in den slag by Dobre, waar hy kommandeerde. Even zoo stoutmoedig en kryskundig als koelbloedig en bezonnen in het midden des gevaars, berust op hem thans de hoop, en misschien het lot van Polen.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal met de resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal ad interim dd. 19den December 1831, No. 1092-998 welke ons op den 21sten dezer is ter hand gekomen, aan ons, ten fine van promulgatie en executie is toegezonden eene publicatie door den voormelden Heer Gouverneur Generaal ad-interim op den 19den December 1831 te Paramaribo gearresteerd, "houdende kennisgeving van de aanvaarding van het Gouvernement Generaal ad-interim der Nederlandsche West Indische bezittingen door den Procureur Generaal der gemelde bezittingen."

Zoo wordt hierby aan de voorzeide publicatie publiciteit gegeven, luidende dezelve als volgt.

A°. 1831. N°. 19.

Gouvernements-blad.

PUBLICATIE.

Houdende kennisgeving van de aanvaarding van het Gouvernement Generaal ad-interim der Nederlandsche W. I. Bezittingen, door den Procureur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen.

IN NAAM DES KONINGS.

Wy Mr. EVERT LUDOLPH BARON VAN HEECKEREN, LID VAN DE RIDDERSCHAP DER PROVINCIE GELDERLAND, GOUVERNEUR GENERAAL *ad-interim* DER NEDERLANDSCHE W. I. BEZITTINGEN.

Allen die dezen zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo het de Voorzienigheid in hare ondoorgrondelyke Raadsbesluiten niet behaagd heeft, onze vurige wenschen voor het behoud van den Waardigen en Hooggeachten Heer *PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR*, Schout by Nacht in dienst van Z. M. den Koning der Nederlanden, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, te verhooren.

Alzoo na het overlyden van genoemden Gouverneur Generaal geene geheime Missive of Lastbrief des Konings is gevonden, beschikkende over het Gouvernement Generaal.

En Wy alzoo krachtens art. 36 van het Reglement op het beleid der Regering voor de Nederlandsche W. I. Bezittingen, geregtigd en verpligt zyn, om, als oudste Lid van den Hoogen Raad, in afwachting der nadere beschikking van Zyne Majesteit, het Gouvernement Generaal *ad-interim* op Ons te nemen.

ZOO IS HET, dat Wy op heden in overeenstemming met het aangehaald 36e. Art. van het Reglement op het beleid der Regering voor de Nederlandsche W. I. Bezittingen, in eene gecombineerde Vergadering van den Hoogen Raad en van het Gemeente Bestuur te *Suriname* de functien van Gouverneur Generaal *ad-interim* over de Nederlandsche W. I. Bezittingen op Ons genomen, en den daartoe staanden Eed hebben afgelegd, in handen van het op Ons volgend oudste Lid van den Hoogen Raad.

En op dat niemand van deze Onze aanvaarding van het Gouvernement Generaal *ad-interim* over de Nederlandsche W. I. Bezittingen, eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, en alle hoogere en lagere autoriteiten en verdere Ingezetenen zich daarnaar zouden kunnen gedragen.

LASTEN EN BEVELEN

Dat deze zal worden afgekondigd alöm waar zulks behoort, en voorts in het Gouvernements-blad worden geinsereerd en in de Nieuwspapieren bekend gemaakt.

Aldus gedaan te *Paramaribo* den 19 December des jaars 1831, van Zyner Majesteits Regering het Negentiende.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,
De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo* ten zelven dage.
De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gearresteerd op Curaçao den 22sten February 1832, het 19de jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER,
Ter ordonnantie,
(w. g. W. PRINCE, Sec,

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Curaçao den 22sten February 1832.

DE Directeur over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Aan de Ingezetenen der voormelde eilanden.

Het strekt ons tot byzonder genoegen den ingezetenen der eilanden aan onze zorg toevertrouwd, te kunnen bekend maken, dat Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal ad-interim der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, by resolutie van den 13den January ll. No. 22-21, ter onzer kennis heeft gebragt, dat Zyne Majesteit onzen zeer geliefde en geëerbiedigden Koning door het Gouvernement Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den goeden geest der bevolking van de gemelde bezittingen onderrigt zynde, het Zyner Majesteit hoogst aangenaam is geweest de verzekering daarvan te erlangen, en behaagd heeft hoogstderzelver welgevallen daarover te doen kenbaar maken.

En als hiertoe door den Heer Gouverneur Generaal ad-interim voormeld uitgenoodigd zynde, vervult de Directeur den aangenamen pligt om aan de Ingezetenen dezer eilanden 's Konings tevredenheid by deze openlyk bekend te maken.

De Directeur voormeld,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Curaçao den 22sten February 1832.

ZYNE Excellentie de Gouverneur Generaal ad-interim der Nederlandsche West-Indische Bezittingen by resolutie van den 19den January ll. ter kennis van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie gebragt hebbende, dat het Zyner Majesteit by besluit van den 22sten October 1831, No. 61-65 behaagd heeft de tot den 31 December 1830 plaats gehad hebbende veranderingen en benoemingen in het personeel der ambtenaren op Curaçao, Bonaire en Aruba te approberen en bevestigen, zoo heeft de HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie gelast dat daarvan bekendmaking aan het publiek zal worden gedaan, gelyk zulks geschiedt by deze tot narigt by de inrigting van adressen en correspondentien in het vervolg, daar de woorden *ad-interim* vervallen by de kwaliteiten van al de in het voorm. koningklyk besluit begrepen ambtenaren.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Curaçao den 23sten February 1832.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur en de WelEd. Gestr. Heeren Leden van den WelEd. Achtb. Raad van Policie dezer kolonie by besluit van heden, den rouw over het overlyden van wylen Zyne Excellentie den Schout-by-nacht P. R. Cantz'laar, in leven Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, voor den tyd van zes weken aangenomen hebbende, heeft de welgemelde Raad tevens gelast dat de ambtenaren op dit en de onderhoorige eilanden zullen uitgenoodigd worden, gelyk zulks geschiedt by deze, om gelyken rouw aan te nemen.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

OM te voldoen aan het eerste gedeelte van het 5de artikel des reglements op den In- en Uitvoer van Slaven in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, alhier gepubliceerd den 25sten November 1830, wordt door de ondergeteekende Gemagtigden van den Heer Willem van Uytrecht te Suriname aan het publick bekend gemaakt, dat zy voornemens zyn twee Samba meisjes Slaven in eigendom toebehoorende aan den gemelden heer W. van Uytrecht en genaamd CONSTANTINA en HERMINA met de eerst zich opdoende gelegenheid naar de voornoemde kolonie te verzenden.

C. L. VAN UYTRECHT qq.
ABM. DE VEER Jr. qq.

Den 24sten February 1832.